

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2646/2019
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светлана Цокић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Јовановић, адвокат из ..., ради укидања службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2258/2018 од 11.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2258/2018 од 11.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2258/2018 од 11.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог, па је укинута пресуда Основног суда у Мајданпеку П 142/17 од 29.11.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је туженом престало право стварне службености пролаза преко кп.бр. .../... и .../..., уписаних у ЛН бр. ... КО ..., власништво тужиоца као послужног добра, а у корист кп.бр. .../... и ..., власништво туженог, уписаних у ЛН бр. ... КО ..., као повласног добра, у мерама и границама почев од детаљне тачке број 1 ка детаљној тачки број 2 у дужини од 14,1 м, одакле наставља до детаљне тачке број 3 у дужини од 8,5 м, где се завршава на граници кп. .../... и .../..., одакле се креће у правцу југа у дужини од 4,5 м до детаљне тачке број 4, од које горњом ивицом пута у дужини од 32,6 м, до детаљне тачке број 5, где се завршава у кп.бр. .../..., власништво тужиоца, а затим до детаљне број 6 у дужини од 2,0 м, одакле у дужини од 6,4 м наставља до детаљне тачке број 1, где се завршава, те да се забрани туженом сваки даљи пролаз преко ове површине под претњом законских последица. Ставом три обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 289.500,00 динара.

Против наведене пресуде Апелационог суда у Нишу, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из става 1. овог члана, јер другостепени суд није неправилно применио било коју одредбу овог закона, што је могло утицати на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је власник кп.бр. .../... и .../... са уделом 1/1 по изводу из ЛН бр. ..., а тужени је власник суседних кп.бр. .../... и ... са уделом 1/1 по изводу из ЛН бр. ..., које се граниче обе у КО ... . Тужени има право службености пролаза кроз наведене парцеле тужиоца као послужног добра, која је формирана још 1980. године. Тужилац је парцеле купио са постојећим теретом службености. Тужени се у време настанка службености бавио угоститељством и имао кафану, па је предметни пут кроз парцелу тужиоца служио за долазак до његовог објекта. Сада поседује регистровано пољопривредно газдинство и ... и за обављање ових делатности користи камион и трактор којим повремено пролази кроз парцелу тужиоца. Поред постојеће службености пролаца кроз парцеле тужиоца, тужени до своје парцеле и објекта има могућност прилаза и то: на источном делу који се према налазу вештака саобраћајне струке, са главним путем ... – ... спаја под углом од 45 степени, гледано ка ..., ширине 6,3 м. Према налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке, на месту спајања прилазног и магистралног пута постоје четири правца кретања возила, с тим што је путничким возилом могуће безбедно кретање свим дефинисаним правцима, док је камионом и трактором са полуприколицом могуће безбедно кретање само правцем установљене службености. Према исказима сведока ВВ, ГГ и ДД, дуже од десет година постоје две ... изнад куће туженог и све то време тужени производи ..., а до ... тужени долази трактором и камионом, ради доласка користи прилаз од бензинске пумпе, десно поред објекта тужиоца на удаљености од 3 – 4 метра, а затим кроз своје двориште и истим путем одвози произведени ... и храну за стоку. Поред тог пута, постоји и други приступни пут, али је тај прилаз веома небезбедан због непрегледне кривине са десне стране.

Код овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је применом одредбе члана 58. став 2. Закона о основама својинско-правних односа одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је туженом престало наведено право стварне службености.

Одредбом члана 58. став 2. Закона о основама својинско-правних односа прописано је да власник послужног добра може захтевати да престане право стварне службености када она постане непотребна за коришћење повласног добра или када престану други разлози због којих је она заснована, а одредбом члана 50. став 1. истог закона прописано је да се стварна службеност врши на начин којим се најмање оптерећује послужно добро, тј. у складу са начелом рестрикције службености.

Правилан је закључак другостепеног суда да спорна службеност није постала непотребна за коришћење повласног добра, те да у конкретном случају нису испуњени услови за укидање, односно престанак наведене службености, сходно члану 58. став 2. Закона о основама својинско-правних односа. Неосновани су ревизијски наводи који се

односе на начин стицања права службености, односно да неопходност постојања предметне службености преко тужиочевих парцела никада није ни постојала (постоји други адекватан пут), да тужени више нема стругару, да тужени, а ни чланови његовог домаћинства не обављају делатност која би изискивала употребу шлепера, те да послужно добро тужиоца представља његов кућни плац.

Ово са разлога што је право службености туженог утврђено још 1980. године, а тужилац је након тога купио парцеле које представљају послужно добро са постојећим теретом службености и тек касније саградио себи стамбени објект, па је за одлуку у овом спору битно да ли на лицу места постоје околности које искључују потребу коришћења наведених кат. парцела .../... и .../... тужиоца као послужних, за коришћење повласних парцела туженог. Тужилац свој тужбени захтев заснива на чињеници да тужени ради прилаза својим кп.бр. .../... и ... – повласном добру, има могућност коришћења другог адекватног пута на месту стајања прилазног и магистралног пута са супротне стране према .... Међутим, како тужени има регистровано пољопривредно домаћинство, бави се узгојем стоке – коза и производњом ..., па му је и даље неопходно коришћење камиона и трактора за обављање своје делатности, а налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке је утврђено да је камионом и трактором са полуприколицом могуће безбедно кретање само правцем установљене службености, што значи да још увек постоји потреба за коришћењем предметне службености преко послужних парцела тужиоца, па је правилно одбијен тужбени захтев тужиоца за укидање права службености наведеном трасом.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић